

חבורה בהעלותך

לע"נ אבי מורי אהרן בן מרדכי ואימי חומתי סולטנא בת שלמה ואסתר
לעילוי נשמתן של אהרן בן משה ורעיתו פרלה בת עמרם
לע"נ לויס בת סוליקא - לע"נ דוד בן י-הודה - לע"נ מימון בן שמטוב

מצות ציצית

מנחות דף ל"ז:

רבי ישמעאל אומר ארבעתן ארבע מצות: אמר רב יהודה
אמר שמואל הלכה כרבי ישמעאל ולית הלכתא כותיה
רבינא הוה קא אזיל אבתריה דמר בר רב אשי בשבתא
דריגלא איפסיק קרנא דחוטיה ולא אמר ליה ולא מידי כד
מטא לביתיה אמר ליה מהתם איפסיק א"ל אי אמרת לי
מהתם שדיתיה והא אמר מר גדול כבוד הבריות שדוחה
את לא תעשה שבתורה תרגומה רב בר שבא קמיה דרב
כהנא (ל"ח א) בלאו (דברים יז, יא) דלא תסור ואיכא
דאמרי מהתם א"ל וא"ל מאי דעתך למישדייה והאמר
מר גדול כבוד הבריות שדוחה את לא תעשה שבתורה
והא תרגומה רב בר שבא קמיה דרב כהנא בלאו דלא
תסור הכא נמי כרמלית דרבנן היא:

מנחות דף מ"א:

ת"ר טלית כפולה חייבת בציצית ורבי שמעון פוטר
ושוין שאם כפלה ותפרה שחייבת תפרה פשיטא לא
צריכא דנקטה בסיכי רבה בר הונא איקלע לבי רבא
בר רב נחמן חזייה דהוה מיכסי טלית כפולה ורמי
ליה חוטי עילוי כפילא איפשיטא ואתא חוטא וקם
להדי רישיה אמר ליה לאו היינו כנף דכתב רחמנא
באורייתא אתא שדייה איכסי גלימא אחרייתי אמר
ליה מי סברת חובת גברא הוא חובת טלית הוא זיל
רמי לה לימא מסייע ליה חסידים הראשונים כיון
שארגו בה שלש היו מטילין בה תכלת שאני חסידים
דמחמרי אנפשיהו ופליגא דמלאכא דמלאכא אשכחי'
לרב קטינא דמיכסי סדינא אמר ליה קטינא קטינא
סדינא בקייטא וסרבלא בסיתוא ציצית של תכלת מה
תהא עליה אמר ליה ענשיתו אעשה אמר ליה בזמן
דאיכא ריתחא ענשינן אי אמרת בשלמא חובת גברא
הוא היינו דמחייב דלא קא רמי אלא אי אמרת חובת
טלית הוא הא לא מחייבא אלא מאי חובת גברא הוא
נהי דחייביה רחמנא כי מיכסי טלית דבת חיובא כי
מיכסי טלית דלאו בת חיובא היא מי חייביה רחמנא
אלא הכי קאמר ליה טצדקי למיפטר נפשך מציצית.

מנחות דף מ':

רב נחמן אשכחיה לרב אדא בר אבהו רמי חוטי וקא מברך
לעשות ציצית א"ל מאי ציצי שמענא הכי אמר רב ציצית
אין צריכה ברכה כי נח נפשיה דרב הונא על רב חסדא
למירמא דרב אדרב ומי אמר רב ציצית אין צריך ברכה

והא אמר רב יהודה אמר רב מנין לציצית בעובד כוכבים
שהיא פסולה שנאמר (במדבר טו, ב) דבר אל בני ישראל
ועשו להם ציצית בני ישראל יעשו ולא העובדי כוכבים
יעשו והא מאי רומיא אמר רב יוסף קסבר רב חסדא כל
מצוה שכשירה בעובד כוכבים בישראל אין צריך לברך
כל מצוה שפסולה בעובד כוכבים בישראל צריך לברך
וכללל הוא והרי מילה דכשירה בעובד כוכבים דתניא
עיר שאין בה רופא ישראל ויש בה רופא ארמאי ורופא
כותי ימול ארמאי ואל ימול כותי דברי רבי מאיר רבי
יהודה אומר כותי ולא ארמאי ובישראל צריך לברך
דאמר מר המל אומר ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו
על המילה מידי הוא טעמא אלא לרב רב מיפסיל פסיל
דאיתמר מנין למילה בעובד כוכבים שפסולה דרו בר
פפא משמיה דרב אמר (בראשית יז, ט) ואתה את בריתי
תשמור ר' יוחנן אמר (בראשית יז, יג) המול ימול המל
ימול סוכה מסייע ליה תפילין הוי תיובתיה הרי סוכה
דכשירה בעובד כוכבים דתניא סוכת עובדי כוכבים
סוכת נשים סוכת בהמה סוכת כותיים סוכה מכל מקום
כשירה ובלבד שתהא מסוככת כהילכתא ובישראל אין
צריך לברך דתניא העושה סוכה לעצמו אומר ברוך אתה
ה' אלהינו מלך העולם שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן
הזה בא לישב בה אומר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בסוכה ואילו לעשות
סוכה לא מברך תפילין תיובתיה והרי תפילין דפסולות
בעובד כוכבים דתני רב חנינא בריה דרבא (מ"ב ב)
מפשרניא ספר תורה תפילין ומזוזות שכתבן צדוקי
כותי עובד כוכבים עבד אשה וקטן מומר פסולין שנאמר
וקשרתם וכתבתם כל שישנו בקשירה ישנו בכתיבה כל
שאינו בקשירה אינו בכתיבה ובישראל א"צ לברך דשלח
רב חייא בריה דרב הונא משמיה דר' יוחנן על תפילין של
יד אומר ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפילין
על תפילין של ראש אומר ברוך אשר קדשנו במצותיו
וצונו על מצות תפילין ואילו לעשות תפילין לא מברך
אלא לאו היינו טעמא כל מצוה דעשייתה גמר מצוה
כגון מילה אע"ג דכשירה בעובד כוכבים בישראל צריך
לברך וכל מצוה דעשייתה לאו גמר מצוה כגון תפילין
אע"ג דפסולות בעובד כוכבים בישראל אינו צריך לברך
ובציצית בהא קמיפלגי מר סבר חובת טלית הוא ומר
סבר חובת גברא.

שולחן ערוך אורח חיים

סימן י"ט סעיף א'

זמן ברכת ציצית

ציצית חובת גברא הוא ולא חובת
מנא שכל זמן שאינו לובש הטלית
פטור מציצית ולפיכך אינו מברך
על עשיית הציצית שאין מצוה אלא
בלבישתו:

שולחן ערוך יורה דעה

סימן רפ"ט סעיף א'

הנהגת בית הכסא

בא לקבעה יניחנה בשפופרת
של קנה או של כל דבר ויקבענה
במקומה ויברך אקב"ו לקבוע
מזוזה ולא יברך בשעת כתיבתה.
(והקובע ב' או ג' מזוזות מברך ברכה
אחת לכולן) (בית יוסף בשם תשובת
הרשב"א):